

positioner ville sætte vore Kapitaler fast i både Værdier, som ganske vist kunne have deres Betydning — det benægter jeg paa ingen Maade — i mange Henseender, men som let i Fremtiden kunne komme til at staa i et ødelæggende Forhold til Landets Udvikling og Evne i det Hele. Derfor vil jeg tillade mig at stemme med det ærede Medlem, ikke fordi jeg ikke indrømmer, at en Kunststudstillingsbygning er i mange Henseender paatrængende nødvendig, men fordi jeg ikke har kunnet føle mig overbevist om, at det er nødvendigt at anvende et saa stort Beløb i dette Øieblik.

Berntsen: Det var med nogen Forundring, at jeg hørte det Foredrag, der nu blev holdt af den ærede Rigsdagsmand fra Frederiksborg (Hage), ligesom ogsaa det Foredrag, vi hørte for et Øieblik siden af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Det var for det Første noget Nyt at se særlig de to ærede Medlemmer tage Afstand fra den høie Regjering, og navnlig var det mærkeligt at se det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds tage Afstand i en større Bevillings sag fra sin gamle Ven Kultusministeren. Det var under alle Omstændigheder meget mærkeligt at høre de to ærede Medlemmer nu bebreide Venstre — den Side af Salen, hvortil jeg hører — at vi vare for rundhaandede med Hensyn til vore Bevillinger til Kunsts og andre lignende Formaalets Fremme. Det er ikke længe, at de to ærede Talere have spillet paa den Melodi, jeg har ved mange Leiligheder paa politiske Møder hørt begge de to Talere i høie Toner bebreide Venstre her i Landet, at det ikke vilde offere Noget paa Kunst og Videnskab. De Herrer have ved mange Leiligheder, navnlig den Side, hvortil de høre og ikke mindst den Præsie, der repræsenterer deres Anskuelse, i en Række af Aar fremstillet os paa denne Side som rene Vandaler, der ikke havde Interesse og Sands for Videnskab eller Kunst. Nu hører jeg pludselig en anden Melodi, nu ere vi for flotte, nu gaa vi for vidt i saa Henseende. Hvis det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds havde givet bedre Grunde, hvorfor han ikke kunde være med til at give denne Bevilling til Kunstmuseet, kunde det maaske være, at jeg kunde have sympatiseret med ham, men da jeg nu hører, at den egentlige Grund, hvorfor han ikke kan være med til denne og lignende Bevillinger, er den, at han vil spare Penge til sin høre Besættning, saa faar hans Sparommelighed en egen Karakter. Den ærede sidste Taler udtalte tillige med

megen Pathos, at det gjælder om for et lille Land som vort at vise Resignation og navnlig at spare Penge for at opbæle det forfaldne Agerbrug o. s. v., saaledes som han udtrykte sig; men maa jeg spørge den ærede sidste Taler, hvorfor han saa i al Verden ikke viser sin Resignation, naar der er Tale om Bevillinger paa 50—60 Millioner til Befæstninger? Nei, saa glemmer det ærede Medlem at vise Resignation; Regjeringen har aldrig forlangt nogen Sum — den være nok saa stor — til dette Formaal, uden at det ærede Medlem har fulgt med. Naar der er Tale om 1 Million aarlig til Gendarmerne, som jo nu næsten alle Mennesker ere enige om, er den unyttigste Institution i Danmark, og som tilmed ere fremkomne paa ulovlig Maade, hvorfor i al Verden viser det ærede Medlem saa ikke Resignation overfor Gendarmerne, der kræve 1 Million aarlig fra Landet, og vilde være bedre anvendte til andre Formaal end til de Gendarmes, som alle Mennesker, maaske med Undtagelse af nogle saa Fanatikere ere enige om, ere aldeles unødvendige. Derfor forstaar jeg ikke rigtig Meningen med denne Afstand, som de to ærede Medlemmer nu ville tage fra Regjeringen og det Forslag, som her foreligger. Jeg vil sige til de Herrer, at det skulde glæde mig, dersom dette Thing nu kunde vænne de Herrer og deres Regjering af med i Fremtiden at forlange Andet og Mere, end hvad de virkelig ville have, thi det forekommer mig, at de to ærede Herrer raisonnere saaledes, at man næsten kunde tro, at det ikke har været Meningen, at de mange og store Forslag, som Regjeringen har kastet her ind i Thinget, virkelig skulde vedtages og ophøies til Love. Det kunde se godt nok ud, saa længe vi af politiske Grunde forstaaede Regjeringens Forslag, at de Herrer kunde rejse rundt omkring og fortælle, at det var den Side, hvortil de hørte, der alene vilde være med til at bevilge Penge til Fremme af de store Formaal paa Handelsens, Industriens og Kunstens Omraade, men at det var de søle Venstremænd, som vare Skyld i, at Tingting blev bevilget. Og nu skal man pludselig høre Bebreidelser for, at der bliver for meget bevilget. Maaske det ærede Medlem og hans Ven fra Frederiksborg nu kunde søve den Sindsfyldelse paa deres Meningsfæller og Regjeringen, at vi i Fremtiden bleve fri for, at se andre Forslag end dem, det virkelig er de Herrer's Mening at gennemføre. Naar jeg har begjæret Ordet, var det egentlig for at udtale mig om en anden Sag. Det er navnlig angaaende Spørgsmaalet om Bevillinger til